

jusque là et pas plus). Б. с. р. 5. Сѣще така то ще върви се по нататѣкъ и понататѣкъ. Л. Д. 1871 р. 184. 2) туда, въ ту сторону (*въ соотвѣтствіи* на кадето, отъ дѣто): На кадето вървѣха хората, нататакъ вървѣше и тя, нататакъ са люшкаше и нейната сѣнка, се слѣдъ носило то вървѣше. 3. 147. Отъ дето е дръво-то подсѣчено, нататакъ и пада. Кн. 103. **Отъ тамъ нататакъ** **Отъ тѹка нататакъ** отсюда и далѣе, съ тѣхъ поръ и далѣе: А оттамъ нататѣкъ по-наглубоко прѣстѣта, камъни-ти и всички руди щѣтъ да сѣ стопены отъ голѣмѣ-тъ горящинѣ. Л. Д. 1872 р. 64. Изслѣдования, да бы имали отъ тукъ нататѣкъ едно здраво основание. (*Que les investigations eussent désormais une base solide*). Б. С. р. 6. **Отъ сегѡ нататакъ** отнынѣ впредѣ: Трѣбва да са грижимъ да видимъ какъ ще нарекаме отъ сега нататѣкъ останалия си животъ. Л. Д. 1875 р. 153. Отъ сега нататакъ невѣстите ще да захванатъ да даватъ на свекървите си не ризе, а човале... 3. 93. Отъ сега на татки сестра да ми бидишъ! М. 169. **И тѣй (такѡ) нататакъ** и такъ далѣе: Орелътъ ги заобмыка и ся старае да улови най дирното, по него другото, по него третето и така нататѣкъ до квачкѣтъ. 4. 8. Или сами ти сѣ спечялили и прикѣтали, или пакъ отъ други сѣ го добыли и така на татѣкъ върви доклѣ стигне до оногова, кой-то самъ съ труда си е набралъ имота. Л. Д. 1873 р. 213.

Натѡташенъ пр. дальвѣйшій: Ъстѣ-то хымически ся расглобява на вещества, отъ кои-то е сглобено, па при това ся приготви и за по натѡтѣчно разглобяваніе. Л. Д. 1874 р. 52.

Натѣгнѣ са м. св. *возвр.* настрадаюсъ: Въ селска ненаказана рѣка злочесто сираче тегли са и натегли. 3к. 138.

Натѣгнѣ м. св. **Натѣгнувамъ** **Натѣгамъ** м. дл. отяжелѣю, тяжелѣю; сдѣлаюсъ, дѣлаюсъ тяжелымъ: А чтомъ ты капчицы найдрѣжътъ та станжътъ на капки и натягнѣтъ, тми вече не могътъ да ся удръжатъ у въздуха а спадатъ на долѣ въ видѣ на дъждъ. Л. Д. 1870 р. 80. Дадохъ имъ други дрѣхы, защото тѣхнѣтъ бѣхъ натегнѣлы отъ водата (*étaient appesantis par l'eau*), която ги бѣше намокрила и течѣше отъ сѣкѣдѣ. Т. 122. Главата Туллина натегнѣ и кљумнѣ. Р. 71. А рѣцѣтъ Моисеовы натегнувахъ. Библия р. 62.

Натежѣ м. св. **Натежавамъ** м. дл. перевѣшу, перевѣшиваю: Тѣй що товарътъ ми, като натежаваше на възъ еднатѣ странѣ, безъ малко щѣше да ся гывржтне и да падне въ морето. Р. С. 21. **Натежало ми** е мнѣ стало въ тягость, тяжело: Хванѣха сѣ грешни души Че си имъ е натежало Да си седатъ, да си горатъ. М. 46.

Нѡтема с. ж. *тоже что* анатема. **Натемисамъ** м. св. *тоже*